

2. עורו!

עורו בני-האדם, משנתכם הכבדה! הכירו באחריות המחפירה שאתם נושאים בה, המכבידה בלחץ כה עצום על מיליוני אנשים. התנערו ממנה! האם היא ראויה לנשיאה? אף לא לשנייה אחת! מה היא מסתירה? תבן-ריק, הנידף בן-רגע ברוח-האמת. שיחתתם לריק את זמנכם וכוחכם. לכן נתקו את השלשלאות המדכאות אתכם, וצאו סוף-סוף לחופשי! האדם שיישאר כבול בפנימיותו, ייוותר לנצח עבד, גם אם ימלוך.

אתם כובלים עצמכם בכל דבר אותו אתם שואפים ללמוד. חישובו: בלמידה אתם מאלצים עצמכם אל תוך צורות זרות, שנוצרו על ידי אחרים, סוגרים עצמכם מרצון אל תוך אמונה זרה, מקבלים כשלכם מה שאחרים חוו בתוך עצמם, עבור עצמם.

שיקלו: האחד אינו עבור כולם! מה שמועיל לאחד, עלול לגרום נזק למשנהו. לכל אחד דרכו האישית שבה עליו לצעוד עד לשלמות. הכלים העומדים לרשותו הם יכולותיו, שהוא נושא עמו בתוכו. על-פיהם עליו לכוון עצמו, ועל-בסיסם עליו להיבנות! אם לא יעשה זאת, יישאר זר לעצמו, יעמוד תמיד לצד כל אשר למד, בלא שיוכל להחיות דבר בקרבו. הוא לא יוכל להפיק דבר מכל זה עבור עצמו. הוא מאבד את חיותו, ואינו יכול עוד להתקדם.

שימו לב, אתם השואפים באמת ובתמים לעבר האור והאמת:

את הדרך אל האור חייב כל אחד ואחד לחוות בתוכו, הוא חייב לגלות את דרכו בעצמו, אם ברצונו לצעוד בה בבטחה. רק הדבר שחווה האדם בתוכו, וחש את כל תהפוכותיו, רק אותו יוכל להבין במלואו!

הסבל, ואף השמחה פועמים ללא הרף, כדי לעודד, לטלטל ולעורר את הרוח. למשך שניות מתנתק אז האדם, לעתים-קרובות, מכל בטלות חיי-היומיום, וחש באושר ובכאב במלואם, את הקשר עם הרוח, הזורמת דרך כל היצורים החיים.

והרי הכל הוא חיים, דבר אינו מת! מבורך הוא האדם התופש ומחזיק באותם רגעי-קשר, ומניף עצמו מעלה בעזרתם. בעשותו כן, אל לו להיאחז בצורות מקובעות, אלא על כל אחד לפתח את עצמו, בעצמו, מתוכו והחוצה.

אל תתנו ליבכם למלעיגים, שחיי-הרוח זרים להם עדיין. הם עומדים כטובעים, כאחוזי-קדחת בפני יצירתה הגדולה של הבריאה, המציעה לנו כה רבות. כעיוורים המגששים את דרכם דרך הקיום-הארצי, בלא יכולת לראות את כל ההוד הסובב אותם!

הם תועים, ישנים; שכן כיצד יכול אדם לטעון עדיין, למשל, שרק הדברים אותם הוא מסוגל לראות, הם אלו הקיימים?

ששם, במקום בו העין אינה מסוגלת לתפוש, לא קיימים כל חיים?

שעם מותו של הגוף גם הוא עצמו חדל להתקיים, רק משום שבעיוורונו לא הצליח עד כה להשתכנע, באמצעות מראית העין, בהיפך מכך?

האם אינו יודע כבר כעת, מכל הדברים, עד כמה מוגבלת יכולתה של העין האנושית? האם עדיין אינו יודע שהעין קשורה ליכולותיו של המוח, הכבול לזמן ולמרחב? ולכן, כל מה שנמצא מעבר לזמן ולמרחב, אינו ניתן לזיהוי על ידי העין האנושית? האם לאף אחד מכל אותם מלעיגים עדיין לא מובן נימוק זה של ההיגיון הפשוט? חיי הרוח, שאנו מכנים אותם גם בשם "העולם-שמעבר" אינם אלא דבר המצוי כולו מעבר לחלוקה הארצית של זמן ומרחב, ונדרשת על-כן דרך דומה כדי לזהותו.

ואולם העין האנושית אינה רואה אפילו את כל מה שמאפשרים לה תחומי הזמן והמרחב. חישובו על טיפות המים, המשכנעות עין-כל בטוהרן המוחלט, ואשר אם נתבונן בהן מבעד לזכוכית-מגדלת, נוכל לראות את מיליוני החיים הרוחשים בתוכן, נלחמים זה בזה ומשמידים זה את זה בלא רחמים. הלא קיימים לעתים חידקים באותם המים, באוויר, שבכוחם להרוס את הגוף האנושי, ובכל זאת, אינם ניתנים לזיהוי בעין? אולם ניתן יהיה להבחין בהם דרך מכשירים חדים.

מי יעז עדיין לטעון לאחר מכן, שאין כל חדש, שעדיין אינו מוכר, כאשר מחדדים מעט יותר את התמונה המתקבלת במכשיר הזה? הגדילו פי אלף, פי מיליון, ולראייה לא יהיה סוף כלל, אלא יצטרפו אליה עוד ועוד עולמות חדשים, שקודם לכן לא יכולתם לראותם, ואף לא לחוש בהם, ועדיין, היו תמיד קיימים.

חשיבה הגיונית מניבה אותן תוצאות גם לגבי כל מה שהצליחו המדעים לאסוף עד-כה. היא מספקת מבט-על לכל התפתחות עתידית ומתמשכת, אולם לעולם לא לסיום.

אז מהו העולם-שמעבר? רבים טועים במילה. העולם-שמעבר הוא פשוט כל מה שאינו ניתן לזיהוי באמצעים הקיימים על פני האדמה. עזרים ארציים, מכל מקום, הם העיניים, המוח וכל יתר אברי-הגוף, וכן מכשירים המסייעים לחלקי הגוף בביצוע פעילותם בצורה חדה ומדויקת יותר ובהרחבתה.

ניתן לפיכך לומר: העולם-שמעבר הוא כל אשר נמצא מעבר ליכולת הזיהוי של הגוף האנושי. *ואולם הפרדה בין העולם-הזה ובין העולם-שמעבר - אינה קיימת!*

אפילו לא סדק!

הכל הוא יחידה אחת, כמו הבריאה כולה. כוח אחד זורם דרך העולם-הזה ודרך העולם-שמעבר, הכל חי ופועל מכוח אותו זרם-חיים וקשור באמצעותו קשר בל-יינתק. מכאן יובן על-כן:

כאשר חלק כלשהו נחלש, השפעת מחלתו ניכרת גם בשאר החלקים, כמו בגוף האנושי. חומרים חולים מחלק זה זורמים אז אל שאר חלקי הגוף החולה, מכוח המשיכה של מין למינהו, והמחלה מתגברת אף יותר. אך אם הופכת מחלה זו לבלתי-ניתנת לריפוי, זורם מתוכה ההכרח הנדרש, לכרות את האיבר החולה בכוח, כדי למנוע נזק תמידי לגוף כולו.

מסיבה זו עליכם להתאים עצמכם מחדש. אין בנמצא כל עולם-הזה ועולם-שמעבר, אלא רק קיום אחד ואחיד! מושג הפרדה הומצא על ידי האדם, משום שאינו יכול לראות הכל, והוא תופש עצמו כמרכז ועיקר בכל הסובב אותו. ואולם מעגל השפעתו גדול בהרבה. ועם שגיאת הפרדה הוא מגביל עצמו בכך, באלימות, מונע מעצמו התקדמות, ונותן דרור לדמיון חסר-גבולות, היוצר עבורו תמונות מפלצתיות.

האם זה מפתיע, על-כן, שכתוצאה מכך רבים מעלים חיוך בחוסר-אמון, אחרים פונים לעבר הערצה-חולנית ההופכת לשיעבוד, או מידרדרים לכדי קיצוניות? היש להתפלא על הפחד, החרדה המצמיתה, הגוברים והולכים אצל כמה מהם?

השליכו הכל! על שום-מה כל העינויים הללו? הפילו את הגבולות אותם מבקשים האנשים להקים סביבם בטעות, ושמעולם לא היו קיימים באמת! ההגדרה השגויה שהיתה קיימת עד כה, מספקת לכם גם בסיס שגוי, עליו תתאמצו לשווא, עד אין-קץ, לבנות את אמונתכם האמיתית, דהיינו - הידיעה המוחלטת הפנימית. בדרככם תעברו דרך נקודות, מצוקים, שמן הדין שיגרמו לכם פקפוק, הרהור, או שיחייבו אתכם להרוס בעצמכם שוב את המבנה כולו, ואחר-כך אולי לוותר, או לזנוח הכל בשאט-נפש.

את הנזק גורמים אתם לבדכם, שכן עבורכם, לא מדובר בצעידה קדימה, אלא בדריכה במקום, או נסיגה לאחור. הדרך בה עליכם לצעוד, עדיין, תתארך בשל כך.

כאשר תתפשו לבסוף את הבריאה כמכלול אחד, כפי שהיא, בלא לבצע הפרדה בין העולם-הזה והעולם-שמעבר, אז תהיה דרככם ישרה, היעד ילך ויקרב, והעליה תעניק לכם אושר וסיפוק. אז תוכלו גם לחוש ולהבין בצורה טובה יותר את השפעת-הגומלין, הפועמת דרך חומה של אותה חיות אחידה, בה הכל מופעל ומוחזק בכוח אחד. אז גם יזרח עבורכם אורה של האמת!

בקרב תזהו שאצל רבים, הגורם לזלזול אינו אלא זחיחות-הדעת ובטלות-הרוח, רק משום שיידרש מהם להשקיע מאמץ בדחייתו של כל אשר למדו וסברו עד כה, ובקבלת החדש. את האחרים תלכוד שגרת-חייהם, שתהפוך בלתי-נוחה עבורם.

עזבו אותם, אל תגיעו עמם לכדי ויכוח, אלא הציעו את הידע המסייע שלכם לאלו שאינם שבעי-רצון מהנאות בנות-חלוף, המבקשים בקיום-הארצי י'מל' מאשר לנהוג כחיות ולספק את דחפיהם. העניקו את ההכרה לאלו שיהפכו לאחד עמכם, אז לא יושלך כספכם לריק; שכן עם הנתינה תהפוך גם פעילות-הגומלין של הידע שהענקתם עשירה יותר וחזקה יותר.

בחלל פועל חוק נצחי אחד: רק בנתינה ניתן, כאשר מדובר בערכים, גם לקבל דבר שיאריך ימים! עומקו של חוק זה חודר את הבריאה כולה כמורשתו הקדושה של הבורא. נתינה חסרת-אנוכיות, סיוע במקום בו הוא נדרש, והבנה לסבלו של הזולת, כמו גם לחולשותיו, משמעם קבלה, שכן זוהי הדרך הפשוטה והאמיתית אל הרום!

ורצון אמיתי זה יעניק לכם סיוע מייד, וחוזק!

שאיפה אחת, אמיתית ועמוקה לטוב, וכמו חרב לווהבת, מן העבר השני, שעדיין לא נגלתה לפניכם, כבר היא קורעת את החומה שהקימו מחשבותיכם כמכשול עד כה; אז תתאחדו עם העולם-שמעבר, ממנו חששתם, אותו הכחשתם, או אליו השתוקקתם פעם, ותהפכו חלק ממנו, שאינו ניתן עוד להפרדה.

נסו זאת; שכן מחשבותיכם הן השליח שנשלח על ידכם אל היקום, והוא שב ועל גבו מטען מחשבותיכם הכבד, בין אם טובות או רעות היו. זה מתרחש!

זכרו שמחשבותיכם הן דברים, בעלי צורה רוחנית, שלעתים קרובות מתגשמים ומאריכים ימים אף לאחר חייו הארציים של גופכם, ואז יתבהרו דברים רבים עבורכם.

ועל כך נאמר נכונה: "מעשיו ירדפו אחריו!" בריאה במחשבה היא פעולה הממתינה עבורכם יום אחד! טבעות האור או החושך מתעבות סביבכם, ועליכם לעבור דרכן כדי לחדור אל עולם הרוח. אין כל הגנה, ואין כל מתקפה שתוכל לסייע בכך, שכן ההגדרה העצמית נתונה בידכם. הצעד הראשון לכל זה חייב, על-כן, להתבצע על ידכם. הוא אינו קשה, הוא תלוי רק ברצון, שמקבל הוראותיו מן המחשבה. וכך, הן השמים והן הגיהנום, נמצאים בתוכם עצמכם.

אתם המחליטים, ואולם אז גם הנכם שבויים בלא תנאי לרצונכם, לתוצאות מחשבותיכם. אתם יוצרים את התוצאות בעצמכם, ולכן קורא אני אליכם:

"שמרו על מחשבותיכם טהורות, כך תיצרו שלוה ותהיו מאושרים!"

אל תשכחו שכל אחת מן המחשבות המחוללות ונשלחות על-ידכם, מושכת אליה או נמשכת, בדרכה, אל בנות מינה או אחרות, והופכת כתוצאה מכך חזקה יותר, עוד ועוד, ומגיעה לבסוף אף ליעד כלשהו, מוח, אשר ייתכן ולמספר רגעים שכח את עצמו והתיר מרחב לצורות מחשבה כאלו, שיחדרו אל תוכו וישפיעו את השפעתן.

חשבו רק על גודל האחריות המוטלת על כתפיכם, כאשר המחשבה שהפכה למעשה, פוגשת מישהו עליו היא עשויה להשפיע! אחריות זו נוצרת, ולו מכך שכל מחשבה בודדת שומרת על קשר מתמשך עמכם, כמו סיב שלא ניתן לנתקו, כדי לשוב לאחר-מכן עם הכוח שנצבר על-ידה בדרך, ולהטרידכם, או להסב לכם אושר, בהתאם לאופייה, כפי שחוללתם אותה מלכתחילה.

כך אתם נמצאים בעולם המחשבות ומעניקים עם כל סוג-מחשבה גם מרחב לצורות-מחשבה זהות. לכן, אל תכלו את כוח המחשבה, אלא אספו אותו להגנתכם ולחידוד המחשבה, שתחדור כחנית ותשפיע על הכל. כך תיצרו במחשבותיכם את החנית-הקדושה, הלוחמת למען הטוב, רופאת לפצעים ומקדמת את הבריאה כולה!

העמידו את מחשבתכם לשירות הפעולה וההתקדמות! כדי לעשות זאת, תידרשו לזעזע כמה עמודי-תווך התומכים באמונות המסורתיות. לעתים קרובות מדובר במושג כלשהו שנתפש בצורה שגויה, ואינו מאפשר את מציאת דרכה של האמת. ואז חייב האדם לשוב על עקבותיו אל הנקודה ממנה יצא. קרן-אור תמוטט את המבנה כולו, כל שהקים במאמץ כה רב לאורך עשרות שנים, ואז, מוכה תדהמה - קצרה או ארוכה, שוב עליו לגשת מחדש לעבודה!

הוא מייב, משום שאין ביקום חוסר-תנועה. ניקח למשל את מושג הזמן:

הזמן עובר!

הזמנים משתנים!

כך שומעים את האנשים בכל מקום, וכבר עולה ברוחם תמונה, אף בלא שירצו בכך: *אנו רואים זמנים משתנים חולפים על פנינו!*

תמונה זו הפכה להרגל, ומשום כך אף משמשת רבים כבסיס מוצק לבנות עליו הלאה ולכוון את כל מחקרם על פיו. ואולם לא חולף זמן-רב והם נתקלים במכשולים, העומדים בסתירה זה לזה. ואף הרצון הטוב ביותר לא יוכל עוד ליישב סתירות אלו. הם הולכים לאיבוד ומותירים פערים שעל אף כל מאמצי-החשיבה שלהם לא ניתנים עוד למילוי.

וכך סבורים רבים שבמקומות אלו חייבת לבוא *האמונה* כמשלימת-הפערים, כאשר החשיבה הלוגית אינה מוצאת לה אחיזה. זוהי שגיאה! אל-לו לאדם להאמין בדברים שאינו מסוגל לתפוש! הוא חייב לנסות ולהבינם; שכן אחרת הוא מותיר את השער פרוץ לרווחה עבור טעויות, ועם הטעויות הולך ופוחת גם ערכה של האמת.

אמונה בלא יכולת תפישה, אינה אלא בטלות-הרוח, עצלות-המחשבה! היא אינה מוליכה את הרוח כלפי מעלה, אלא דוחפת אותה מטה. ולכן, הרימו את מבטכם, עלינו לבדוק, לחקור. הדחף לכך נמצא בתוכנו, ולא בכדי.

הזמן!

הוא באמת חולף?

מדוע נתקלים במכשולים כאשר מבקשים להרהר עוד בעיקרון זה? פשוט, משום שהמחשבה שבבסיסו היא *שגויה*; *שכן הזמן עומד במקומו!* ואולם אנו ממהרים לפגוש בו! אנו שועטים אל עבר הזמן, שהוא נצחי, ומחפשים בתוכו אחר האמת.

הזמן עומד במקומו. הוא נותר זהה, היום, אתמול, ובעוד אלף שנים! רק הצורות משתנות. אנו צוללים אל תוך הזמן כדי לברוא מחיקו את תמונתו, ולקדם את ידיעותינו באוספיו של הזמן! משום שעבורו לא אבד דבר, הכל שמור בתוכו. הוא לא שינה דבר, משום שהוא נצחי.

גם אתה, אדם, נותר תמיד כשהיית, בין אם צעיר אתה למראה או בא-בימים! אתה נותר מי שאתה! האם לא חשת זאת כבר בעצמך? האינך מבחין בהבדל הברור בין צורתך החיצונית ובין ה"אני" שלך? בין הגוף, הנתון לשינויים, ובין אתה עצמך, הרוח, הנצחית?

אתם מחפשים את האמת!

מהי האמת?

מה שהוא אמת עבורכם היום, מחר כבר תזהו כשגיאות, כדי לשוב ולגלות מאוחר יותר מחדש, את זרעי-האמת שבתוכן! שכן גם התגשמויות משנות את צורתן. וכך אתם ממשיכים בחיפוש הבלתי-מתפשר, ואולם עם החילופין תהפכו בשלים יותר!

האמת, מכל-מקום, נותרת תמיד זהה, היא אינה משתנה; שכן היא נצחית! ומשום שנצחית היא, לעולם לא ניתן יהיה לתפוש אותה בטוהרה בעזרת החושים הארציים, אלא רק לזהות את חילופי צורתה!

לכן, היו רוחניים!

חופשיים מכל המחשבות הארציות, ואז *תהיה בידכם* האמת, תהיו אתם בתוך האמת, לרוחץ בה, באורה-הטהור הקורן סביבכם בלא-הרף ועוטרף את כל ישותכם. אתם שוחים בה מרגע שהפכתם לרוחניים.

אז לא יהיו עוד נחוצים עבורכם כל לימודי-המדע המאומצים, לא תיאלצו עוד לחשוש מפני השגיאות, אלא כבר תהיה בידכם התשובה לכל שאלה, באמת עצמה, ואף יותר מכך, שוב לא תהיינה לכם כל שאלות, משום שתדעו הכל, בלא צורך לחשוב, תבינו הכל, כי רוחכם טובלת באור הטהור, *זמיה*, באמת!

לכן, היפכו חופשיים ברוחכם!

נתקו את כל הכבלים המדכאים אתכם!

אם יופיעו מכשולים, פגשו אותם בצהלה; שכן בהם תכירו את הדרך אל החופש ואל העוצמה! התייחסו אליהם כאל מתת שניב לכם יתרונות, ותוכלו להתגבר עליהם בקלות-רבה.

הם יוצבו לפניכם, כדי שתלמדו מהם ותתפתחו, ותרכשו כלים נוספים שימשו אתכם לעלייה, או שיגיעו לפתחכם כהשפעתה של אשמה כלשהי, כדי שתפתרו אותה ותשתחררו מכבליה. בשני המקרים הם יקדמו אתכם. לכן, צאו רעננים ועברו אותם, הדבר יסייע לישועתכם!

זוהי טיפשות לדבר על 'מכות-גורל' או 'מבחנים'. *התקדמות* היא כל מאבק וכל סבל. בכך תוצע לאנשים ההזדמנות למחוק את צלליהן של טעויות קודמות; שכן לא ניתן לשחרר את האדם ולו מפרוטה אחת שחוקה, משום שלא ניתן להסיט את מחזור החוקים הנצחיים ביקום, שהוא דרכו של הבורא ליידע אותנו בדבר רצונו, ורק הוא יוכל למחול ולמחוק את כל האופל.

הסטייה הקטנה ביותר חייבת היתה להקריס את העולם כולו, כה ברור ובחוכמה כה רבה נברא הכל.

ואולם מיהו האדם המחויב לשלם על טעויות-עבר כה רבות, שלא יחרד ולא ירעד מאימת יום פדיון חובותיו?

הוא יוכל להתחיל בכך בלב-בוטח ובשמחה, בלא כל דאגה, מרגע *שיחפוץ בכך באמת!*

שכן התשלום יכול להתבצע באמצעות הזרם-המנוגד של כוח-הרצון-הטוב, שכמו צורות-מחשבה אחרות בעולם-הרוח, מקבל חיים והופך לנשק רב-עוצמה, המסוגל לגרש כל משא-אפל, להפיג כל מכאוב ולהוביל את ה"אני" אל עבר האור!

כוח-הרצון!

אחד מכוחות כה רבים שלא-יאומנו, המושך לעברו כמגנט כוחות דומים, כדי להתעצם כמפולת שלגים ולהתאחד עם כוחות רוחניים זהים, כדי להסיג הכל לאחור אל-עבר נקודת ההתחלה, לפגוש במקור, או במחולל, ולהעלותו מעלה לעבר האור, או להנחיתו מטה לעבר הרפש והזוהמה! בהתאם לאופי אותו ביקש יוצרו מלכתחילה.

זה המכיר את פעולת-הגומלין הקבועה הזו, אשר תגיע לבטח, ואשר מתקיימת בבריאה כולה, ואשר בידיעה מוחלטת ובלא שניתן יהיה לבטלה, תתעורר ותתעצם, יידע לרתום אותה לצרכיו, וחייב לאהוב אותה, ולהתיירא מפניה!

עבורו מתעורר העולם הבלתי-נראה הסובב אותו לחיים עוד ועוד; שכן הוא חש את פעולתו בבירור המגרש כל ספק.

הוא חייב לחוש את גליה העוצמתיים של הפעילות הבלתי-פוסקת, המשפיעה עליו מתוך היקום כולו, אם רק ישים לבו לכך, ולו במעט, ואז גם יחוש שהוא נכנע ונסחף עמם אל מוקד-היווצרותם של הזרמים החזקים, כמו עדשה הלוכדת את קרני-השמש, והן מתאחדות אל נקודה אחת, ומחוללות בה את הכוח המאפשר את הבעירה, זה השורף ומכלה, אולם גם זה המרפא ומחייה, זה המזרים ברכה אולם יכול אף להצית את אש-הכיליון!

וגם אתם הנכם עדשה כזו, וביכולתכם, בעזרת רצונכם, לאסוף את אותם זרמי-כוח בלתי-נראים הפוגשים בכם, לכדי עוצמה שתישלח על-ידכם למטרות טובות, או רעות, ולתרום לברכתה של האנושות או לקללתה.

באפשרותכם להבעיר בעזרתה אש, שתצית את הרוחות ותלבה אותם לאש הלוהבת למען הטוב, הטהור, למען השלמות!

על-כך נמנה רק כוח-רצון אחד, שיהפוך את האנשים לאדוני-הבריאה, במובן מסוים, לקובעי-גורלם שלהם עצמם. רצונם-העצמי הוא אשר יביאם לכיליון או לגאולה. הוא שיעניק להם שכר או עונש, בביטחון נחרץ.

וכעת, אל תתיירו! שמא ידע זה, הנובע מן הבורא, יחליש את האמונה שהיתה בכם עד כה.

נהפוך הוא!

הכרת החוקים-הנצחיים הללו, בהם תוכלו לעשות שימוש, תהפוך עבורכם את מעשה-הבריאה כולו אף נעלה יותר, היא תחייב את זה החוקר לעומקם של הדברים לכרוע על ברכיו בפני גדולתו!

אז לעולם שוב לא יבקש האדם את הרשע. הוא יאחז בשמחה בתמוכה הטובה ביותר עבורו, זו המעניקה לו: אהבה!

אהבה לבריאה המופלאה כולה, אהבה לזולת, אהבה שתוביל גם אותו להנאה הנשגבת הזו, לכוחה של התודעה.